

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

8. Cap. Plurimi salutem animæ suæ negligunt.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

si non esset, vel potius mundo gravem incutiet metum & horrorem: sic & nihil magis absolum, atque infructuosum, nihilque magis horrificum est, quam hominis animus, qui, cum nullum in finem, nisi ut Deo serviat, procreatus sit, non ex integro se ipsius servitio devovet.

Qui Deo non vivit, is qui vivat, indignus est. *Totum te exigit, ait S. Augustinus, qui totum te fecit.*

Prodesse nequaquam tibi poterit, quod hoc anno incedas auro argentoque gravis si proximo nudus, & rerum omnium egenus virtutisque exspers coram tremendo atque justissimo sistendus sis iudice; nec quidquam emolumentum hauries ex rebus omnibus creatis, si per totam æternitatem suavissimo Dei privandus sis conspectu.

C A P V T . V I I I .

Plurimi salutem animæ suæ negligunt.

MAxima pars mortalium nullam de re minus cogitat, quam de negotio suæ salutis. *Vacat tibi ut Philosophus sis, non vacat tibi, ut Christianus sis, ait S. Paulinus.*

Rerum omnium curam habent, præterquam animæ suæ; studiosè satagunt, ne domus longo tempore incultæ vacent, tinea ne vestes corrodat atque exedat, curculio

curculio ne noceat tritico, nummis suis census emunt annuos, & curant quam maximè, ut agri colantur & fructus proferant, atque ut proventus indices accrescant; sed aut nihil omninò, aut perparùm pro animâ suâ sunt solliciti.

Contrà tam crudeliter illam tractant, ac si foret anima infestissimi inimici, cui mortem intentant, cuique gravia student inferre damna; vel ferocis bestix, quæ diù noctùque naturæ motionibus, atque appetitibus servit; vel denique, ac si viderentur illam solummodò adepti, ut eam perdant.

Quid hîc agimus, si illud, quod unicè nobis agendum est, nequaquam agamus? Si Deo hîc non adhæreamus, eumque totis viribus, ac tota mente diligamus, propter quem diligendum in mundum venimus.

Dux tantùm res nobis hîc cordi esse debent, amare nempe Deum & stabilire animæ nostræ salutem. Qui eò non attingit, is profectò infelix est, & æternùm perditus.

Ludovicus undecimus Galliarum Rex, Benedictum XII. Papam rem quampiam flagitabat, quæ rectæ rationi consentanea non: erat cui postulato Papa prudenter
atque

atque religiosè reposuit: Si dua mihi forent anima, harum alteram lubens ad regis arbitrium immolarem, sed quando non nisi unica mihi est, illius jacturam nec facere possum, nec volo.

Dæmon infestissimus noster adversarius, tanquam leo rugiens dies ac noctes circumiens, quærensque quem devoret, multò laborat impensius, ut animam nostram suos in laqueos pertrahat, quam nos, ut eam conservemus.

Quis furor est, exclamat Salvianus (a) Viles à vobis animas vestras haberi, quas etiam diabolus putat esse pretiosas? &c. & per hoc quicumque animas suas negligunt, etiam infra iudicium diaboli se amant.

CAPUT IX.

Nunquam licet in procurandâ salute languescere.

Multi causas aliorum vincunt, at (proh dolor!) propriâ cadunt. Maxima pollent industriâ, ut adjuvent ceteros, eorumque negotia ad felicem exitum perducant, exigua autem, ut seipsum juvent suæque salutis negotium pertrahant. Menses & annos insumunt, ut ius alienum tumentur; sed vix reperiunt horæ

(a) L. 3. ad Eccles.

dimidium